

σητικήν πρὸς τὸ Β ἵσην πρὸς τὴν διαφορὰν
ῦψους Δh. Τὸ ἄδιοιγμα τῶν ἐνεργειῶν τού-
των ἦτοι $\Delta h + \frac{v_0^2}{2g}$ πρέπει νὰ ἴσοῦται τῇ ἐνερ-
γείᾳ τοῦ σημείου Β πλέον τὴν ἐνέργειαν τὴν
ἀναλωθεῖσαν πρὸς ὑπερονίκησιν τῆς τριβῆς κατὰ
τὴν διάνυσιν τοῦ δρόμου Δs. Καὶ ἡ μὲν ἐνέρ-
γεια τοῦ Β (ὡς πρὸς τὸ ἐπίπεδον x, y, ἐν ῥ
κεῖται τὸ Β) εἶνε ἵση πρὸς $\frac{v_1^2}{2g}$. Τὸ δὲ ἔργον τρι-
βῆς εὑρίσκεται πειραματικῶς καὶ εἴνε ἵση πρὸς
 $\frac{x_0}{\omega_0}$ Δs. Bv_0^2 , ἔνθα $x_0 =$ περιβρεχομένη περι-
μέτρῳ τῆς διατομῆς A, $\omega_0 =$ ἐμβαδῷ τῆς αὐτῆς
διατομῆς καὶ B = πειραματικῷ συντελεστῇ.
Ἐπειδὴ δὲ κατὰ κανόνα ἐν περιστάσει ἀνο-
μοιομόρφου κινήσεως παράγονται καὶ στρο-
βιλώδεις κινήσεις ἀπορροφῶσαι προφανῶς
ἐνέργειαν, διὰ τοῦτο πολλαπλασιάζομεν τὸν
ὅρον τὸν παριστῶντα τὴν τριβὴν ἐπὶ τὸν συν-
τελεστὴν $\alpha = \frac{10}{9}$ περίπου καὶ τοῦτο ἵνα κατὰ
προσέγγισιν λάβωμεν ὅπ' ὅψει τὴν ὑπὸ τῶν
στροβιλωδῶν κινήσεων ἀνοιλωθεῖσαν ἐνέργειαν.

Οὗτοι λοιπὸν ἔχομεν τὴν ἐξίσωσιν:

$$\Delta h = \frac{V_1^2 - V_0^2}{2g} + \alpha \frac{X_0}{\omega_0} \cdot \Delta s \cdot B V_0^2 \quad (I)$$

'Εὰν τώρα ὑποθέσωμεν δτι τὰ σημεῖα Α καὶ Β ενδίσκονται εἰς ἀπειροστήν ἀπόστασιν, τότε ἔχομεν $\Delta s = ds$, πρὸς δὲ $\frac{v_1^2 - v_0^2}{2g}$ d. $\frac{v^2}{2g} = \frac{vdv}{g}$ καὶ $\Delta h = dh$. Αντικαθιστῶν- τες τὰς τιμὰς ταύτις εἰς τὴν ἔξισωσιν (I) λαμ- βάνομεν τὴν διαφορικήν ἔξισωσιν τῆς καμπύ- λης ὑπερουψώσεως, ἡτοι :

$$dh = \frac{vdv}{g} + \alpha \frac{x}{\omega} B v^2 ds \quad (II)$$

Εἰδικαὶ περιπτώσεις. Διὰ δύσιν κανονικήν, τοῦτεστι δύσιν ἐν ᾧ δλαι αἱ διατομαὶ ἔχουσσι τὰς αὐτὰς πρός ἀλλήλας συνθήκας δύσεως (εἰ καὶ αἱ συνθῆκαι εἰς τὰ διάφορα σημεῖα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς διατομῆς είνε διάφοροι) ἔχομεν ν=σαδ. καὶ ἐπομένως ή ἔξισωσις (II) γένεται:

$dh = \alpha \frac{x}{\omega} \cdot Bv^2 \cdot ds \dots \text{(III)}$. Τό α ενταῦθα λοσῦται τῇ μονάδι, ἐπειδὴ δὲν παρά-

γονται στρόβιλοι, οὕτω λοιπὸν ἡ ἔξισωσις (III)
τίθεται ὑπὸ τὴν μορφήν:

$$I = \frac{dh}{ds} = \frac{x}{\omega} B v^2 \quad (IV). \quad \text{Δια \& I εση-}$$

μειώσαμεν τὴν πρὸς τὴν δομέντιον κλίσιν
τῆς ἐλευθέρας ἐπιφανείας· ὡς γνωστὸν δὲ
 $I = \frac{dh}{ds}$.

Ἡ ἔξισωσις (IV) ἴσχει διὰ ὁμοίωσιν ἐν σω-
λῆσι, διὰ ὁμοίωσιν ἐν διάθρυξιν, ὡς καὶ διὰ τὴν
ὑπόγειον ὁμοίωσιν.

Καὶ διὰ μὲν τὴν ὁγύσιν ἐν σωλῆσιν, ἐὰν θέ-
σωμεν $x = \pi\Delta$ καὶ $\omega = \frac{\pi\Delta^2}{4}$ λαμβάνωμεν τὴν

$$\frac{\Delta I}{4} = B v^2 \quad (V)$$

Διὰ δὲ τὴν ὁὗσιν ἐν διώρυξιν, ἐάν σημειώσωμεν τὸ πηγίκον $\frac{\omega}{x} = R$ ἡτοι τὴν καλουμένην μέσην ὑδραυλικὴν ἀκτῖνα ἔχομεν ἐκ τῆς IV τὴν ἔξισωσιν $RI = Bv^2$ (VI) ὁ συντελεστὴς B εἶναι μεταβλητός μετὰ τῆς ταχύτητος, ὡς γνωστόν, καὶ κατὰ τὸν Prony εἴνει:

$B = \frac{a}{v} + \beta$ ὅτε ἡ ἔξισωσις (VI) γίνεται:

$$RI = \alpha v + \beta v^2 \quad (VII).$$

Διὰ ἔνσιν ὑπόγειον ἡ ταχύτης εἴνε λίαν μικρά, διὸ δυνάμεθα νὰ παραλίπωμεν τὸν ὄρον τὸν ἔχοντα τὸ V^2 καὶ ἐπομένως ἔχομεν $RI = \alpha V$ ἵτοι $I = \mu V \dots$ (VIII) ἐνθα $\mu = \frac{\alpha}{R} =$ πειοαπατικῶς προσδιοιστέω συντελεστῆ.

Οὗτω λοιπὸν πρόσδιωρίσαμεν ὅλας τὰς ἐν τῇ
ὑδραυλικῇ συνήθεις ὁύσεις

ΑΡ. Φ. ΚΟΥΣΙΔΗΣ

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

KATA TO 1910

5. ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Η “ΛΟΚΡΙΣ,,

(Société Minière "Lokris,,")

Η Έταιρία αυτή ιδρύθη κατά το 1904 διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως (Συμβ. Αφεντάκη), ἐγκριθέντος τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Ιουλίου 1904 Β. Διατάγματος, μὲ κεφάλαιον 1.200.000 φρ. χρ. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ηὔξηθη εἰς φρ. χρ. 3.000.000 διὰ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ιουνίου 1907 Βασ. Διατάγματος.

Μέχρι τέλους τοῦ 1910 είχον ἐκδοθῆ 10 000 μετοχαί, ἑκάστη ἀξίας φράγκων χρυσῶν 100.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἐκμεταλλεύεται μεταλλείον ἐν τῷ δήμῳ Ἀκραιφίου τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας συνορεύοντος μετὰ τῆς Κωκαΐδος παρὰ τὴν θέσιν Μεγάλη Καταβόθρα. Τὸ μεταλλείον τοῦτο ἐκτάσεως 92.080,092 στρεμμάτων, παρεχωρήθη ἀρχικῶς διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ὁκτωβρίου 1901 Βασ. Διατάγματος, κατόπιν δὲ διαφόρων ἐκμισθώσεων, ἐπωλήθη δριστικῶς εἰς τὴν ἀνωτέρω Ἐταιρίαν, ἡ δὲ πώλησις ἐνεκρίθη διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ὁκτωβρίου 1906 Βασ. Διατάγματος.

Τὰ μεταλλεύματα ἀτινα ἔξορύσσονται ἐκ τοῦ μεταλλείου τούτου είναι χρωμιοῦχος σίδηρος καὶ μετάλλευμα νικελίου τοῦ τύπου γαρνιερίου, οὐτινος ὅμως ἡ ἔξορυξις εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης, μὴ καθορισθείσης ἐτὶ τῆς ἐμπορικῆς τοῦ ἀξίας.

Τὸ σιδηρομετάλλευμα είναι τοῦ περιγραφέντος τύπου τῶν χρωμιούχων τῆς Λοκρίδος, μὲ περιεκτικότητα τοιαύτην, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνωνται φορτία κυμαίνομενα ἀπὸ 45-48% εἰς σίδηρον, περιέχοντα ὅμως καὶ 2-3% ὁξείδιον χρωμίου.

Τὸ ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν κοίτασμα μήκους 2,500 μέτρων ἔξεμετάλλευτο εἰς τὰ δύο ἄκρα ἡ Ἑλληνικὴ Ἐταιρία μεταλλείων, ἡς τὰς ἐργασίας περιεγράψαμεν ἀνωτέρω, ἥδη ὅμως ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1911, ἡ Ἐταιρία ἡ «Λοκρίς», εἰς τὴν παραχωρήσουν τῆς δοπίας περιλαμβάνεται μόνον τὸ κέντρον τοῦ κοιτάσματος, ἔξεμισθωσε τὰς παραχωρήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Μεταλλείων καὶ οὐτώ δόλοκληρον τὸ κοίτασμα θὰ ἐκμεταλλεύεται εἰς τὸ ἔξης ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἡ «Λοκρίς», τροποποιησάσης τὸ καταστατικόν της καὶ αὐξησάσης τὸ κεφάλαιον αὐτῆς εἰς 6.000.000 δρ. Αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐνεκρίθησαν ἐσχάτως διὰ Βασ. Διατάγμάτων.

Αἱ γεωλογικαὶ συνθῆκαι, ὑφ' ἃς τὰ σιδηρομεταλλεύματα καὶ τὰ περιβάλλοντα ταῦτα πετρώματα παρουσιάζονται ἐν τῇ περιφερείᾳ ταῦτη, δὲν ἔχουσιν εἰσέτι καθορισθῆ.

Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ ὑπερχέμενον τοῦ κοιτάσματος ἀσβεστολιθικὸν πέτρωμα (κίτρινον μάρμαρον) είναι τῆς κρητιδικῆς ἐποχῆς, ὡς ἐκ τῶν ἵππουριτῶν οὓς παρουσιάζει. Ἡ ἐπαφὴ τοῦ σιδηρομεταλλεύματος μετὰ τοῦ πετρώματος τούτου, ἀποτελουμένη καθ' δολον σχεδὸν τὸ μῆκος ἔξι ζώνης πτωχοῦ μεταλλεύματος 1,5 μέτρου πάχους, είναι κανονικωτάτη, τοῦ ἀσβεστολιθου δύντος ἐστρωμένου συμφώνως πρὸς

τὴν διεύθυνσιν καὶ κλίσιν τοῦ κοιτάσματος, δπερ, ὡς καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Μεταλλείων ἐλέχθη, ἔχει διεύθυνσιν ΒΒΔ ΝΝΑ καὶ κλίσιν δυτικῆς 80° περίπον.

Ἐν ἀντιθέσει, ἡ κάτω ἐπαφὴ εἶναι τελείως ἀκανόνιστος, τοῦ ὑποκειμένου ἀσβεστολιθικοῦ πετρώματος (λευκοῦ μαρμάρου) παρουσιάζοντος ἀλλαχοῦ μὲν ἔξογκώσεις πελωρίας, ἀποκλειόσας σχεδὸν τὸ κοίτασμα, ἀλλαχοῦ δὲ ἀπεντίας παμμεγίστας κοιλότητας ἔξογκούσας τὸ κοίτασμα καὶ περιλαμβανούσας πολλὰς χιλιάδας κυβικῶν μέτρων.

Ἡ περὶ ἣς δὲ λόγος φλέψ φησι ὑποστῆ εἰς τὸ κέντρον τῆς καὶ ἐντὸς τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἐταιρίας ταῦτης δριζόντιον πλευρικὴν μετακίνησιν λόγῳ μεταπτώσεως (faillle), εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐμφάνισις αὐτῆς νὰ είναι ἐπὶ μήκους 200 μέτρων διπλῆ.

Εἰς τὴν ἐπαφὴν τοῦ κάτω μαρμάρου καὶ τοῦ μεταλλεύματος καὶ ἰδίως εἰς τὰ πλέον ἀκανόνιστα σημεῖα τῆς ἐπαφῆς, παρουσιάζεται δρεπιτικὸν πέτρωμα, δπερ ἐνταῦθα ἔχει μικρὸν καὶ ἀκανόνιστον πάχος (μέχρι 5 μ.) εἰς ἄλλα ὅμως σημεῖα, ὡς καὶ εἰς ἄλλα ὅμοια κοιτάσματα τῆς αὐτῆς περιφερείας ενδύνεται, ἀλλοῦ μὲν ἀντικαθιστῶν αὐτὸν τοῦτο τὸ κοίτασμα, ἀλλοῦ δὲ ἀποτελοῦν τὸ ὑπόστρωμα αὐτοῦ καθ' διοκληρίαν.

Ἐντὸς τοῦ δρεπιτικοῦ τούτου πετρώματος ἔγκλείονται πολλὰ φλεβίδια μεταλλεύματος νικελίου (πιθανῶς γαρνιερίου), ἔχοντα συνήθως πάχος δλίγων ἐκατοστῶν τοῦ μέτρου, φθάνοντα ὅμως εἰς τινα σημεῖα μέχρι πάχους 1 μ. Ἡ εἰς νικέλιον περιεκτικότης τοῦ μεταλλεύματος τούτου δύναται νὰ φθάσῃ μέχρις 25%, ἀλλ' ἡ μέση αὐτοῦ περιεκτικότης δέοντα νὰ ληφθῇ 6 8%.

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας (ἀρχὰς 1911) ἐπετεύχθησαν σημαντικαὶ πας πωλήσεις μεταλλεύματος νικελίου καὶ ὑπάρχουσι πολλαὶ ἐλπίδες συστηματικῆς εἰς τὸ μέλλον ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐκποιήσεως τοιούτου.

Ἡ ἔξορυξις τοῦ νικελίου καὶ τοῦ σιδήρου οὐδὲν τὸ ἰδιαίτερον παρουσιάζει, ἐνεργεῖται δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπαιθρίως.

Τὰ ἔξορυσόμενα μεταλλεύματα φορτωνόμενα ἐπὶ βαγονίων Koppel γραμμῆς 0,60 μ. καταλήγουσι διὰ τῶν διαφόρων κεκλιμένων ἐπιπέδων καὶ γραμμῶν Decauville εἰς τὸν τροφωτῆρας τῆς κυρίας γραμμῆς μεταφορᾶς.

Ἡ γραμμὴ αὕτη ἔχουσα μῆκος 11 χιλιομέτρων καὶ ἀνοιγμα 0,75 μ. ἔχει κατασκευασθῆ

διὰ δάρβων τῶν 16 χιλιογράμμων, ἐπὶ μέσης κλίσεως 15 χιλιοστῶν. Τὰ βαγόνια εἶναι ἀνατρεπτικὰ περιεκτικότητος 3,5 κυβιῶν μέτρων, μεταφέρονται δὲ ὑπὸ ἀτματικῶν μέχρι τῆς Λαρούμης, ἔνθα ὑπάρχει πλατεῖα ἀποθήκευσεως τοῦ μεταλλεύματος χωρητικότητος 100,000 τόννων.

Ἡ φόρτωσις ἐνεργεῖται διὰ σιδηρᾶς γεφύρας μήκους 107 μέτρων στηριζομένης ἐπὶ 4 μεσοβάθρων, δι' ἣς δύνανται νὰ φορτωθῶσι μέχρι 2 000 τόννων ἡμερησίως.

Ἐν Λαρούμη ἐνεκατεστάθη κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1910 πλυντήριον συνιστάμενον ἐξ ἐνὸς μεγάλου Trommel, δι' οὗ ἐλπίζεται νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ ἐμπλουτισμὸς τοῦ πτωχοῦ καὶ εὐθρύπτον μεταλλεύματος σιδήρου, τοῦ ἀναγκαίως μετὰ τοῦ ἐμπορευσίμου ἔξοδυσσομένου, ἐλαττούμενης ταύτοχρόνως τῆς εἰς ἀργύλιον περιεκτικότητος αὐτοῦ. Ἡ ἀξία τῶν μέχρι τοῦδε ἐν τῷ μεταλλείῳ τούτῳ ἐκτελεσθεισῶν ἐγκαταστάσεων ἀνέρχεται εἰς φρ. χρ. 1.084.803.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ μεταλλείου τούτου ἔξορυχάντα καὶ ἐκποιηθέντα μεταλλεύματα σιδήρου ἔχουσιν ὡς ἔξης:

Έτος 1905.....	τόννοι	19.443.081
» 1906.....	»	89.670.502
» 1907.....	»	91.599.748
» 1908.....	»	13.521.647
» 1909.....	»	25.702.588
» 1910.....	»	67.270.000

Ἐν ὅλῳ τόννοι 307.207.566

Τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν ἀποτελοῦσιν δ. κ.
I. Μανούσης μηχανικὸς τῆς ἐν Freiberg μεταλλευτικῆς Ἀκαδημίας, ὡς διευθυντὴς καὶ δ. κ. Ἰω. Βέρτης τῆς Πολυτεχνικῆς σχολῆς Παδούης, ὡς μηχανικὸς τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἐσχάτως προσελήφθη καὶ δ. μηχανικὸς κ. Σαραμανῆς τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909 ὑπῆρχον ἐν ἀποθήκευσι 52.896 τόννοι σιδηρομεταλλεύματος καὶ 1.512 τόννοι νικελιούχου μεταλλεύματος.

Κατὰ τὸ 1910 παρήχθησαν 54.334 τόν. σιδηρομεταλλεύματος καὶ 185 τόννοι νικελίου, ἀπασχοληθέντων ἐν ὅλῳ 135 ἕργατῶν.

Ἐπωλήθησαν δὲ 67.270 τόννοι σιδηρομεταλλεύματος ἀντὶ 382.635 φρ. καὶ 110 τόννοι νικελίου ἀντὶ 6.208 φρ.

Ἡ ἀποδοθεῖσα καθαρὰ πρόσοδος ἀνήλθεν εἰς δρ. 32.132.90.

6. ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ (Société « Mines d'Atalanti »)

Τὸ μεταλλεῖον, ὅπερ ἐκμεταλλεύεται ἡ Ἐταιρία αὐτῆς εὑρίσκεται εἰς τὸν Δῆμον Λαρύ-

μηνς τῆς Ἐπαρχίας Λοκρίδος, καταλαμβάνει δὲ τὴν δέσιν Τσοῦκα παρὰ τὰ χωρία Προσκυνᾶ καὶ Μαρτίνον.

Τὸ μεταλλεῖον τοῦτο παρεχωρήθη διὰ Βασ. Διατάγματος τῆς 26 Οκτωβρίου 1901 εἰς Πέτρο. Παπαζαφειρόπουλον, Ἀλ. Βάλβην, Χ. Δελαπόρταν, N. Χατζηδημητρίου κλπ., ἡ δὲ ἔκτασις αὐτοῦ ὅρισθη εἰς στρέμματα 3.295,662. Γενομένης ὅμως κατὰ τὸ 1910 ἔξελέγχεως τῆς ἔκτασεως ενδέθη αὐτῇ 7.467,534 στρέμματα.

Κατόπιν διαφόρων μεταβιβάσεων ἡ παραχώρησις περιῆλθεν κατὰ τὸ 1904 διὰ μισθώσεως διὰ μίαν τριακονταετίαν, ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Μαρτίου 1906 Βασ. Διατάγματος, εἰς τὴν ἥδη κατέχουσαν ταύτην Ἐταιρίαν, συσταθεῖσαν κατὰ τὸ 1904 διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως (Συμβολ. Γενοβέλη ἀριθ. 24.684) ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ιουνίου 1904 Βασ. Διατάγματος, μὲ κεφάλαιον ἐνὸς ἑκατομμυρίου, ἐξ οὗ κατετέθησαν μέχρι τέλους τοῦ 1910 ἐπτακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες δραχμῶν, ἐκδοθεισῶν 7.500 μετοχῶν ἑκατονταδράχμων.

Ἡ ἀξία ἐκάστης μετοχῆς κατὰ τὸ 1910 ἦτο διανομής:

Μεγίσθη 122 δρ. Ἐλαχίστη 120 δρ. Κατὰ Δεκέμβριον 1910 δρ. 122.

Τὰ μέχρι τέλους 1909 διανεμηθέντα μερίσματα ἀνήρχοντο εἰς δρ. 27 τὸ δὲ τοῦ 1910 εἰς δρ. 12.

Ἡ ἀξία τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐγκαταστάσεων ἦτο 645.500 δρ. ἐξ οὗ ἔχουσιν ἀποσβεθῆ δρ. 169.500.

Ἡ Ἐταιρία ἔχει ἐκδώσει τὴν ἐργολαβικὴν ἔξόρυξιν, μεταφορὰν καὶ φόρτωσιν τοῦ μεταλλεύματος τοῦ μεταλλείου τούτου εἰς τὴν Ἐταιρίαν Τεχνικῶν ἔργων.

Τὸ μετάλλευμα τοῦ μεταλλείου τούτου εἶναι χρωμιοῦχος σιδηρός χαρακτηριστικῆς κοκκώδους μορφῆς, μέσης δὲ περιεκτικότητος 51%, εἰς σιδηρό, 2-3% εἰς διείδιον χρωμίου καὶ 7% εἰς πυριτικὸν δέξν.

Ἀπαντᾶται ὡς στρῶμα ἐλαφρᾶς δυτικῆς κλίσεως (15°) καὶ μέσου πάχους 4-5 μέτρων εἰς τὴν ἐπαφήν τοῦ ὑπερκειμένου κιτρίνου ἀσβετολίθου μετὰ τοῦ ὑποκειμένου δρεπτικοῦ πετρώματος, δπερ, ἐνῷ εἰς τὰ μέχρι τοῦδε περιγραφέντα μεταλλεῖα τῆς αὐτῆς περιφερείας ἔχει μικρὸν πάχος, ἐνταῦθα σχηματίζει σημαντικὸν ὑπόστρωμα.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ μεταλλεύματος περιβάλλει σχεδόν τὸ δέκατον διάστημα Τσοῦκα λοφίσκου.

Ἡ ἐκμεταλλεύσις ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς κλιτύν τοῦ λοφίσκου καὶ προχωρεῖ πρὸς

τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρώματος ἀπὸ Νότου πρὸς Βορρᾶν διὰ βαθμίδων ἀνὰ τέσσαρα μέτρα, ἔγκαταλειπομένων τῶν ἀναγκαῖων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὁροφῆς στύλων ἐκ μεταλλεύματος.

Τὸ ἔξοδον μετάλλευμα συγκεντροῦται διὰ σιδηροτροχιῶν (Decauville) διερχομένων διὰ στοῶν ἥ ἐντομῶν τοῦ ἔδαφους (tranchéos) εἰς σταθμὸν ἐναερίου σιδηροδρόμου διπλοῦ σύρματος συστήματος Bleichert καὶ μήκους 8 χιλιομέτρων, δι' οὗ μεταφέρεται εἰς τὴν ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ὄπουντος θέσιν Βίβο ("Άγιος Ιωάννης ὁ Θεολόγος"), ἐνθα διὰ σιδηρᾶς ἀποβάθμιας φορτώσεως μήκους 100 μέτρων φορτώνεται εἰς τὰ ἀτμόπλοια.

Τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου, οὗτινος τὰ μὲν ὑποστηρίγματα είναι σιδηροῦ, οἱ δὲ ἄκραι καὶ μέσοι (τάσεως) σταθμοὶ είναι ξύλινοι, μελετᾶται ἡδη προέκτασις 900 μέτρων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐλαττώσεως τῆς διὰ τῶν σιδηροτροχιῶν μεταφορᾶς.

Ἡ πώλησις τοῦ ἐκ τοῦ μεταλλείου τούτου μεταλλεύματος παρέχεται ὑπὸ τοῦ ἔξης πίνακος:

"Ετος 1906	τόννοι	11.178,70
> 1907	>	74.356,10
> 1908	>	47.982,—
> 1909	>	62.954,—
> 1910	>	71.180,—
Ἐν ὅλῳ	τόννοι	267.650,80

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909 ὑπῆρχεν ἀπόθεμα 28.060 τόννων, κατὰ δὲ τὸ 1910 παρήγαγαν 71.380 τόννοι, ἀπασχοληθέντων ἐν ὅλῳ 155 ἐργατῶν.

Ἐπωλήθησαν δὲ 71.180 τόννοι ἀντὶ 674.145 δραχμῶν.

Ἡ καθαρὰ πρόσοδος τοῦ μεταλλείου τούτου ἀνήλθεν εἰς δρ. 253.125, ἐξ δρ. 64.062 εἰσέπραξαν οἱ ἴδιοκτηται ὡς μίσθωμα.

7. ΕΤΑΙΡΙΑ

GREEK IRON ORE CORPORATION LTD

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἐδρύθη κατὰ τὸ 1907 ἐν Λονδίνῳ, ἀνεγνωρίσθη δὲ ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Μαρτίου 1908 Βασ. Διατάγματος.

Τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον ἀνέρχεται εἰς 3.000.000, διηρημένον εἰς 120.000 μετοχὰς ἕξιας 25 φράγκων ἐκάστη.

Ἐκ τῶν μετοχῶν τούτων ἐξεδόθησαν 92.000 ἀντιρροσωπεύονται 2.300.000.

Ἡ Ἐταιρία ἔξεμίσθωσε τὰς ἔξης παραχωρήσεις :

- 1) Εἰς Α. Σιμόπουλον καὶ Θ. Βελέντζαν, Β. Δ. τῆς 6 Ὁκτωβρίου 1871, στρέμ. 896,543.
- 2) Εἰς Κ. Σκουμπουρδῆν, Β. Δ. τῆς 5 Μαΐου 1905 στρέμ. 4.804,900.
- 3) Εἰς Ν. Σταματόπουλον κλπ., Β. Δ. τῆς 21 Νοεμβρίου 1905, στρέμ. 15.886,296.

Ἡ δὲ μίσθωσις ἐνεκρίθη διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1909 Βασ. Διατάγματος.

Αἱ παραχωρήσεις αὗται κείνται παρὰ τὸ χωρίον Λούτσι τῆς περιφερείας Λαρύμνης.

Τὸ ἔδαφος ἀποτελεῖται ἀπὸ μεγάλους ὅγκους ἀσβεστολίθου καὶ βράχους ὀφειτικούς.

Τὰ μεταλλοφόρα στρώματα ἀπαντῶσιν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐπαφὴν τῶν πετρωμάτων τούτων.

Τὸ μετάλλευμα, διερχόμενος συνδέεται μετὰ τοῦ ὀφείτου περιέχει κατὰ 30-50% μεταλλικὸν σίδηρον καὶ 3-4% δεξείδιον χωμάτινον, είναι δὲ κοκκώδιος μορφῆς, ὡς καὶ τὰ ἡδη περιγραφέντα τῆς αὐτῆς περιφερείας.

Ἐντὸς τῶν παραχωρήσεων τούτων ἀπαντῶνται κυρίως δύο μεγάλαι μεταλλοφόροι ζῶνται μὲ κατεύθυνσιν ΒΑ-ΝΔ καὶ σημαντικοῦ μήκους. Υπάρχουσιν ἐν τούτοις καὶ ἀλλα μεταλλοφόροι ζῶνται δροίας περίπον κατεύθυνσεως, ἀλλὰ μικροτέρας σπουδαιότητος. Ἀπασαι αἱ ζῶνται ἔχουσιν ἀνωθεν μὲν τὸν ἀσβεστόλιθον, κάτωθεν δὲ τὸν ὀφείτην.

Ἡ κλίσις ποικίλει τὰ μέγιστα κυμαινομένη ἀπὸ 30°-70°.

Τὸ πάχος είναι κατὰ μέρον ὅρον 4-8 μέτρα. Λόγῳ τῆς μεγάλης ποικιλίας τῆς εἰς μεταλλον περιεκτικότητος, αἱ ζῶνται αὗται δὲν είναι οἰκονομικῶν ἐκμεταλλεύσιμοι ἢ εἰς δρισμένα σημεῖα, ἐνθα ἥ περιεκτικότης ὑπερβαίνει δρισμένον ὅριον (47-48%).

Ἡ ἐκμετάλλευσις ἐνεργεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν ὑπαίθρῳ κλιμακιδόν.

Μέγα μέρος τοῦ μεταλλεύματος, ἔξορύσσεται λόγῳ τοῦ εὐθρόπιου αὐτοῦ ἀνευ χορήσεως ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἀποσπώμενον ἀπλῶς διὰ λωστῶν.

Τὸ μεταφορὰ τοῦ μεταλλεύματος, ἐκ τῶν συνεργείων τῆς ἔξορύσεως πρὸς τοὺς δύο ὑπάρχοντας σταθμοὺς φορτώσεως, γίνεται διὰ κεκλιμένων ἐπιπέδων καὶ δριζοντίας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς (Decauville).

Ἐκ τῶν δύο τούτων σταθμῶν τὸ μετάλλευμα μεταφέρεται εἰς τὴν ἐν κόλπῳ Ὄπουντος νησίδα Γαϊδουρονῆσι (παρὰ τὴν Δραγάναν), εἰς ἀποβάθμιαν φορτώσεως 100 μ. μήκους, διὰ μεγάλης ἐναερίου σιδηροδρομικῆς γραμμῆς (μετὰ ἐνδιαμέσου σχηματίζοντος γωνίαν σταθμοῦ)

άπλοῦ σύρματος, συστήματος ΡΟΟ, σιδηρῶν ὑποστηριγμάτων καὶ μήκους 12 χιλιομέτρων.

Ο σιδηρόδρομος οὗτος ἔχει ἀνάγκην κινητηρίουν δυνάμεως, ἵνα παρέχει ἀτμομηχανὴν δυνάμεως 40 ἵππων ἐγκατεστημένη εἰς τὸν παραλιακὸν σταθμόν.

Αἱ κατὰ τὸ 1910 ἐργασίαι ἦσαν περιωρισμέναι λόγῳ τῆς κρίσεως.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909 ὑπῆρχεν ἀπόθεμα 15.260 τόννων, παρήχθησαν κατὰ τὸ 1910 τόννοι 37.525, ἀπασχοληθέντων 75 ἐργατῶν καὶ ἐπωλήθησαν 15.422,525 τόννοι ἀντὶ 72.993 φράγκων.

Κατὰ τὸ 1909 ἐπωλήθησαν 4.900,130 τόννου, ἥτοι ἐκ τοῦ μεταλλείου τούτου ἐπωλήθησαν ἐν ὅλῳ τόννοι 20.322,655.

8. ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΣΚΥΡΟΥ

(Société «Mines de Skyros»)

Ἡ Ἐταιρία αὕτη συνέστη κατὰ τὸ 1907 διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως (συμβολ. Γεργυροπούλου ἀριθ. 14 125) ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1907 Βασ. Διατάγματος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκμεταλλεύσεως δύο μεταλλείων ἐν Σκύρῳ παραχωρηθέντων ἀρχικῶς εἰς τὸν Λ. Σκένδερο.

Τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον ἀνέρχεται εἰς 1.000.000 δραχμάς, ὑποδιαιρούμενον εἰς 10.000 μετοχάς, ἐκατὸν δραχμῶν ἑκάστη. Ἐκ τούτων διετέθησαν δικτὸν χιλιάδες.

Τὰ μέχρι τέλους 1909 διανεμηθέντα μερίσματα ἀνήρχοντο εἰς δραχμὰς 3. Κατὰ τὸ 1910 δὲν διενεμήθη μέρισμα.

Αἱ ἐκμεταλλεύσεις καὶ ἐπ' ὄντων τοῦ Λ. Σκένδερο ἀρχικῶς ἐκδοθεῖσαι παραχωρήσεις είναι αἱ ἔξης:

- 1) Β.Δ. τῆς 2 Δεκεμβρίου 1898 στρέμ. 3.199,403
- 2) Β.Δ. τῆς 26 Οκτωβρίου 1901 » 16.172,366

Τὸ μετάλλευμα είναι σιδηροχρωμιοῦχον τοῦ αὐτοῦ τύπου, ὃς τὰ χρωμοῦχα τῆς Λοκρίδος, τὰ ἐν τῇ ἐπαφῇ τοῦ ὀφείτον καὶ ἀσβεστολίθου ἀπαντώμενα.

Ἡ περιεκτικότης αὐτοῦ είναι 46% εἰς σίδηρον, 2-3% εἰς δεξείδιον χρωμίου καὶ 11% εἰς πυριτικὸν δεῖν.

Ἡ ἀξία τῶν ἐν τῷ μεταλλείῳ τούτῳ ἐγκαταστάσεων ἀνέρχεται εἰς δρ. 226.045,35.

Ἡ μεταφορὰ γίνεται διὰ σιδηροτροχιῶν

καὶ κεκλιμένων ἐπιπέδων, ἡ δὲ φόρτωσις ἐκ τοῦ ὅρμου Ἀτούτης διὰ ξυλίνης ἀποβάθρας.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909 ὑπῆρχεν ἀπόθεμα 12.138 τόννων, παρήχθησαν κατὰ τὸ 1910 τόννοι 16.082 ἀπασχοληθέντων 150 ἐργατῶν, ἐπωλήθησαν δὲ 18.198 τόννοι ἀντὶ 81.966 φράγκων.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ μεταλλείου τούτου πωληθέντα ποσὰ φαίνονται ἐκ τοῦ ἐπομένου πίνακος:

Έτος	Τόννοι	Παρὰ κ. Σκένδερο
1901..	»	15.453.000 »
1902..	»	19.278.000 »
1902..	»	16.865.695 Παρ."Εταιρ. Σκύρου
1903..	»	33.346.380 »
1904..	»	28.751.310 »
1905..	»	16.580.490 »
1906..	»	29.240.835 »
1907..	»	30.860.902 »
1908..	»	22.810.278 »
1909..	»	6.980.886 »
1910..	»	18.198.432 »

Ἐν ὅλῳ Τόννοι 245.872,208

9. ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΕΡΙΦΟΣ - ΣΠΗΛΙΑΖΕΖΑ

(Société Seriphos-Spiliazeza)

Ἡ Ἐταιρία αὕτη Ἰδρύθη τῷ 1880, ἀγοράσασα παρὰ τοῦ Ἰωάν. Βούρου τὰ ἐν Σερίφῳ μεταλλεῖα αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐν Σπηλιάζεζῃ Λαυρίου παραχωρήσεως, ἀτινα εἶχεν οὗτος ἀγοράσῃ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς Εταιρίας.

Τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἥρχισε μὲν ἀρχικὸν κεφάλαιον 5.400.000 φρ. χρ. ὑποδιηρημένον εἰς 24.000 μετοχὰς πρὸς 100 φρ. ἑκάστην. Ἀργότερον τὸ κεφάλαιον περιωρίσθη εἰς 1.200.000 ἔξιοφληθείσης τῆς ἀξίας μιᾶς μετοχῆς ἐπὶ δύο τοιούτων.

Τὰ μέχρι τέλους 1909 διανεμηθέντα μερίσματα ἀνέρχονται εἰς 400 φρ., κατὰ δὲ τὸ 1910 διενεμήθη 51 φρ. ὡς μέρισμα.

Αἱ μετοχαὶ δὲν διαπραγματεύονται ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

Ἡ Ἐταιρία κατὰ τὸ 1902 ἥγόρασεν ἐν Σερίφῳ ἐκ τῆς Βελγικῆς Ἐταιρίας Μεταλλείων ἐτέρας δύο παραχωρήσεις (Βουνίες καὶ Τσιλιπάκι) καὶ οὕτω σήμερον, κατέχει καὶ ἐκμεταλλεύεται ἐν Σερίφῳ τὰς ἔξης παραχωρήσεις:

Αρχειον δαχτυλίδιο	Παραχωρήσεις	Χρονολογία			Έκτασης		Θέσης
		Ημέρα	Μήνα	Έτος	Στρέμματα	Μ²	
1	Ελλ. Μεταλλευτική Έταιρία.	22	Οκτώβριος	1869	4.567	896	Πλαγιά
2	Ελλ. Μεταλλευτική Έταιρία.	22	Οκτώβριος	1869	4.288	809	Μουντάκι
3	Μέρχιν χλπ.....	25	Ιούνιος	1873	1.349	933	Τσιλιπάκι
4	Ελλ. Μεταλλευτική Έταιρία.	18	Ιούλιος	1873	753	046	Άκρωτηρι
5	Μπωμόν και Σγουότα.....	2	Οκτώβριος	1891	3.163	170	Βουνιές
'Εν δλφ.....					14.122	854	

Σημ. Η τελευταία παραχώρησις του Μπωμόν και Σγουότα έξεδόθη δυνάμει του ειδικού νόμου ΑΞΛΓ' του 1891.

Γεωλογικῶς ἡ νῆσος Σέριφος σύγκειται ἐξ ἀρχεγόνου ἁδάφους, ἀποτελούμενου κυρίως ἐκ γνευσίου, γυμνοῦ μὲν εἰς τὸ βάθος τῶν μεσημβριῶν κοιλάδων, κεκαλυμένου δὲ ὑπὸ ἀσβεστολίθου ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν δρέων.

Τὰ ὑψηλότερα μέρη τοῦ ἁδάφους παρουσιάζουσαν σχίστας κρυσταλλικούς, χρώματος γενικῶς ὑποπρασίουν.

Τὸ μετάλλευμα (αἷματίτης, λειμονίτης, μαγνητικὸς κ. τ. λ.) ενδίσκεται ἐγκατεσπαρμένον ἐντὸς τοῦ ἀσβεστολίθου καὶ πρὸς τὴν μετὰ τοῦ σχίστον ἐπαφήν του, ἐντὸς θυλάκων κατὰ τὸ μᾶλλον ἦ ττον μεγάλων, διὲ μὲν μεμονωμένων, δὸς συναπτομένων πρὸς ἄλληλους διὰ μικρῶν ἀρτηριῶν ἐκ μεταλλεύματος.

Ἄλγος δὲ τῆς τοιαύτης ἀνωμάλου διατάξεως τοῦ μεταλλεύματος, αἱ ἐργασίαι τῆς ἔξορυξεως ἀκολουθοῦσι τὰς ἐμφανίσεις ἢ ἐνδείξεις τοῦ μεταλλεύματος, ὅταν δὲ βεβαιωθῇ ὑπαρξίς μεγάλου τινὸς θύλακος, ἀρχεται ἡ ἔξορυξις αὐτοῦ εἴτε ὑπαιθρίως, εἴτε ὑπογείως ἐγκαταλειπομένων στύλων ἐκ μεταλλεύματος πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δροφῆς.

Ἡ περιεκτικότης τοῦ αἵματίτου τούτου εἶναι 48-52%, εἰς σίδηρον, τοῦ δὲ μαγνητικοῦ, ἀπαντωμένου εἰς τὰς θέσεις Καλαβάτσαιναν, Καλαμίταν, Πλαγιάν, Βουνιές καὶ Τσιλιπάκι, 54-59%, εἰς σίδηρον.

Εἰς ἀμφότερα τὰ εῖδη ταῦτα τοῦ μεταλλεύματος ὑπάρχει ποσότης τις μαγγανίου 2-3%, εἰς δὲ τὸν μαγνητικὸν καὶ ποσότης τις θείου.

Τὰ μεταλλεῖα ταῦτα ἔχουσιν ἐκμεταλλευθῆ ὅτι ἀρχαῖοι εἰς πολλὰ σημεῖα (Καρφουνόλακον καὶ Μάυρα Βολάδια), ἰδίως κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἐποχήν, ἡ δὲ ἔξαχθεῖσα παρὰ τούτων ποσότης φαίνεται νὰ ἥτο ἀνωτέρα τῶν 200.000 τόννων.

Πάντα τὰ ἐκ τῶν πολλῶν συνεργείων ἔξορυξεως προερχόμενα μεταλλεύματα δδηγοῦνται διὰ σιδηροτροχῶν καὶ κεκλιμένων ἐπιπέδων, ἐφ' ὧν κυλίονται ἕγκινα βαγόνια χωρητικότητος 800 κιλιογράμμων, εἰς τὰς ἐν Μεγάλῳ Λειβαδίῳ, Κουταλᾶ καὶ Τσιλιπάκι (νεωτάτη) ἀποθήκας, δόπον διὰ τῶν ἀποβαθρῶν φορτώνονται εἰς τὰ ἀτμόπλοια.

Τοιαῦται ἀποβάθραι ὑπάρχουσι δύο εἰς μέγα Λειβάδι καὶ ἀνὰ μία εἰς Κουταλᾶ καὶ Τσιλιπάκι. Ο μέσος ὅρος τοῦ διὸ ἑκάστης ἀποβάθρας φορτωνωμένου ποσοῦ εἶναι 1.300 τόννοι νήμερησίων.

Ἡ ἀξία τῶν ἐν τοῖς μεταλλείοις τούτοις ἐκτελεσθεῖσῶν ἐγκαταστάσεων εἶναι 700.000 φρ., ἐξ ὧν ἔχουσιν ἥδη ἀποσβεσθῆ αἱ 400.000 φρ.

Τὰς ἐργασίας διευθύνει ὁ κ. Γ. Γρώμαν μηχανικὸς διπλωματοῦχος τῆς ἐν Clausthal μεταλλειολογικῆς σχολῆς, δοσις ἔχει ταῦτοχρονῶς τὴν ἐργολαβίαν τῆς ἔξορυξεως, συνεπιτηρούντων τῶν μηχανικῶν κ. Πουλ. Σόντιγγερ καὶ Φ. Πρεζάνη.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909 ὑπῆρχεν ἀπόθεμα 570 τόννων, παρήχθησαν δὲ κατὰ τὸ 1910 τόννοι 174.130 ἀπασχοληθέντων 750 ἐργατῶν νήμερησίως, ἐπωλήθησαν δὲ 172.000 ἀντὶ 1.737.200 δραχμῶν, ἐκ τῶν δποίων ἀπέμεινεν τῇ Έταιρείᾳ ὡς κέρδος δρ. 778.098,60.

Τὰ μέχρι τοῦδε πωληθέντα ἐκ τῶν μεταλλείων τούτων ποσά, εἰς φυσικὴν (ὑγρὰν) κατάστασιν, ἐμφαίνονται εἰς τὸν κάτωθι πίνακα.

Α'. Ἐν τῶν παραχωρήσεων τῶν ἀρχικῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Έλληνικὴν Μεταλλευτικὴν Έταιρίαν:

"Eτος	Έκμεταλλευτής	Πωληθέντες τόννοι
1869	Ελλην. Μεταλλευτική Έταιρία	75.000
1880		
1880	Γ. Έτ. Σέρφιος Σπηλιαζέζα	85.000
1885		
1886	" "	31.146
1887	" "	50.325
1888	" "	17.900
1889	" "	32.040
1890	" "	92.150
1891	" "	78.964
1892	" "	142.465
1893	" "	67.673
1894	" "	109.700
1895	" "	111.505
1896	" "	131.258
1897	" "	123.040
1898	" "	141.447
1899	" "	161.505
1900	" "	105.000
1901	" "	128.425
1902	" "	146.265
1903	" "	123.932
1904	" "	143.600
1905	" "	140.000
1906	" "	178.600
1907	" "	135.700
1908	" "	152.500
1909	" "	188.600
1910	" "	172.000
	Έν δλφ	3.065.740

B'. 'Εκ της παραχωρήσεως Μπωμὸν καὶ Σγούτα (Βουνίες).

'Απὸ τοῦ 1891 μέχρι τοῦ 1902 ἔξιχθησαν εἰς τὸ ἔξωτερον 68.000 τόννοι νόπο τῶν Βιάδ, Δεκαβάλλα, Κακουλίδη καὶ Σ^{τα}. Ό τελευταῖς οὖτος ἐπώλησε τὴν παραχωρήσιν εἰς τὴν Βελγικὴν Έταιρίαν, ήτις ἐπώλησε ταύτην εἰς τὴν Γαλλ. Έταιρίαν Σέρφιος - Σπηλιαζέζα.

G'. 'Εκ της παραχωρήσεως Τσιλιπακιοῦ: Μέχρι τοῦ 1900 ἔξιχθησαν νόπο τοῦ Παπαδιαμαντοπούλου 21.000 τόννοι.

10. Φ. I. B. ΣΕΡΠΙΕΡΗΣ (F. I. B. Serpieri).

'Ο κ. Φ. I. B. Σερπιέρης ἔκμεταλλεύεται δι' ὕδιον λογαριασμὸν εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Κύθνου δύο παραχωρήσεις.

1) Τὴν εἰς Ζαχαρίαν κλπ. B. Δ. τῆς 25 Ιουνίου 1873 στρέμ. 1.132,258.

2) Μέρος τῆς εἰς Πάγκαλον κλπ. B. Δ. τῆς 24 Φεβρουαρίου 1906 στρέμ. 14.368,720.

'Εκ τούτων ἡ μὲν πρώτη κεῖται εἰς τὴν θέσιν Ζωγκάκι, ἡ δὲ δευτέρα παραπλεύρως, εἰς τὴν θέσιν Λειοτρίβεια.

Τὸ ἔξορυσσόμενον μετάλλευμα εἶναι λειμονίτης, ἐμφανιζόμενος εἰς ἀκανονίστους κοίτας

κατὰ μῆκος τῶν ἀσβεστολίθων καὶ ὑπὸ μορφὴν μεταμορφισμοῦ, κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥττον πλήρους, τῶν ἀσβεστολίθων τούτων, ἀναλόγως τῆς ἐν διαλύσει, ἐν τοῖς κυκλοφορήσασιν ὅδασι, ποσότητος σιδήρου.

Οἱ ἀσβεστόλιθοι ἀνέρχονται ἀπὸ τῆς παραλίας μέχρι τῆς Δρυοπίδος (κέντρου τῆς νήσου).

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις, ἀλλ καὶ δὲν εἶναι εὐκρινής, φαίνεται νὰ ἀκιλούνθῃ τὴν γραμμὴν Α.-Δ.

Γενικῶς τὰ ἀπαντώμενα πετρώματα εἶναι ἐναλλαγαὶ σχιστολίθων καὶ ἀσβεστολίθων, κλίσεως 30° πρὸς ἀνατολάς. Μία ὅμως μετάπτωσις ἢ στολίδωσις δίδει εἰς μέρος τῶν σχιστολίθων κλίσιν 10-15° πρὸς δυσμάς.

Εἰς τὸ γεωλογικὸν τοῦτο φαινόμενον θὰ ὅφελωνται καὶ τὰ εἰς πολλὰ σημεῖα καὶ ἐν μεγάλῃ ποσότητι ἐμφανιζόμενα ὅδατα τῆς περιφερείας «Μαθιᾶς».

Ο προσδιορισμὸς τῆς ἡλικίας τῶν πετρωμάτων τούτων, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπολιθωμάτων ἀποβαίνει δυσχερέστατος.

Τὰ ἐμφανιζόμενα μεταλλεύματα εὑδίσκονται εἰς σοβαρωτέρας ποσότητας εἰς τὴν ἐπαφὴν τῶν ἀσβεστολίθων μετὰ ὑπερκειμένων σχιστολίθων, ἐνῷ τὰ πιωχότερα εὑδίσκονται πρὸς τὸν κατώτερον σχιστόλιθον.

Τὰ μεταλλεύματα εἶναι γενικῶς λειμονίτης μετ' αἵματίτου, εἶναι δὲ ἀρκετὰ συμπαγῆ εἰς τρόπον ὃστε νὰ ἔξιρυσσονται τεμάχια ἀρκετὰ εὐμεγέθη.

Ἡ περιεπικότης αὐτῶν εἰς σίδηρον καὶ μαγγάνιον ποικίλλει ἀρκετά. Συνήθως δὲν ὑπερβαίνει τὰ 46% διὰ σίδηρον καὶ 4% διὰ μαγγάνιον. Ὅταν ἡ ποσότης σιδήρου καὶ μαγγανίου διμοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰ 45%, τὸ μετάλλευμα δὲν εἶναι ἐμπορεύσιμον.

Ἡ ἔκμετάλλευσις εἰς Ζωγκάκι ἐνεργεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπαιθρίως, καθόδου τὸ μετάλλευμα, λόγῳ τῆς διαβρώσεως τοῦ σχίστου, ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Εἰς τινα μέρη τῆς θέσεως Ζωγκάκι, ὡς καὶ εἰς τὴν θέσιν Λειοτρίβεια, ἡ ἔξορυξις γίνεται ὑπογείως διὰ στοῦν, ἐγκαταλειπομένων πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ὑπερκειμένου σχίστου στύλων ἐκ μεταλλεύματος.

Ἡ ἔκμετάλλευσις τῆς θέσεως Λειοτρίβεια εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν περίοδον τῶν ἔρευνῶν, ἐσχάτως δὲ ἡ παραχωρήσις αὐτῆς ἐπωλήθη εἰς αὐστριακὴν έταιρίαν.

Τὸ μετάλλευμα μετὰ ἐπιμεμελημένην διαλογὴν μεταφέρεται διὰ σιδηροτροχιῶν καὶ ἐναερίου σύρματος εἰς τὴν παραλίαν, διόπου δι' ἀποβάθματος ἐκ σιδήρου καὶ ἔνιους μήκους 15 μέτρων φορτώνεται εἰς τὰ ἀτμόπλοια.

Η άξια τῶν ἐγκαταστάσεων ἀνέρχεται εἰς 92.133,35 δραχ.

Τὰς ἐργασίας ἐπιβλέπει ὁ μηχανικὸς κ. Wellens διπλωματοῦχος τῆς ἐν Liège ἀνωτέρας μεταλλευτικῆς σχολῆς.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909 ὑπῆρχεν ἀπόθεμα 9.691 τόννων, παρήχθησαν κατὰ τὸ 1910 τόννοι 12.589 ἀπασχοληθέντων 90 ἐργατῶν, ἐπωλήθησαν δὲ 14.289 τόννοι ἀντὶ 124.927 φρ.

Τὸ ἐκ τῆς κατὰ τὸ 1910 ἐκμεταλλεύσεως κέρδος ἀνῆλθεν εἰς δρ. 19.213,25.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ μεταλλείου τούτου πωλήθεντα ποσὰ φαίνονται ἐν τῷ ἐπομένῳ πίνακι :

Ἐτος 1897 . . .	τόννοι	2.342,600
» 1898 . . .	»	15.590,868
» 1899 . . .	»	23.018,450
» 1900 . . .	»	23.854,870
» 1901 . . .	»	22.142,750
» 1902 . . .	»	21.709,560
» 1903 . . .	»	11.032,820
» 1904 . . .	»	12.720,275
» 1905 . . .	»	13.073,655
» 1906 . . .	»	10.260,265
» 1907 . . .	»	16.569,625
» 1908 . . .	»	11.233,130
» 1909 . . .	»	9.279,734
» 1910 . . .	»	14.289,135
Ἐν δλφ . . .	τόννοι	207.117,737

11. ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΔΕΠΙΑΝ

(L. Depian).

Ο Λουδ. Δεπιάν ἔχει ἐκμειθώσει καὶ ἐκμεταλλεύεται ἐν Κύνθῳ δι' ἵδιον λογαριασμόν, μέρος (10.975,173 περίπου στρέμματα) τῆς ἐκ 45.077,600 στρεμμάτων παραχωρήσεως Παγκάλου, Δελαγραμάτη κλπ. παραχωρήθεισης διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1906 Βασ. Διατάγματος, ἣς ἔτερον τμῆμα (Λειτορίβεια) ἐκμεταλλεύεται, ὡς περιεγράφη, ὁ κ. Σερπιέρης.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Λουδ. Δεπιάν ἐκμεταλλεύμενον μεταλλείον κεῖται ἀκριβῶς παρὰ τὸ χωρίον Δρυοπίς.

Τὸ ἕδαφος εἶνε κρυσταλλικὸς σχιστόλιθος, ἐντὸς τοῦ δοπίου ενδίσκονται ἐν ἥ δύο στρώματα ἀσβεστολίθου.

Τὸ μετάλλευμα ενδίσκεται ἐντὸς τοῦ ἀσβεστολίθου, εἴτε ἐν εἴδει στρώματος κατὰ τὴν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ὑπεροχειμένου σχίστου, εἴτε εἰς κατακορύφους σχεδὸν φλέβιας.

Τὸ μετάλλευμα, δπερ φαίνεται διὰ ἀρχικῶς

ἡτο ἀνθρακικόν, εἶναι λειμονίτης. Η περιεκτικότης αὐτοῦ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἡτο $53\frac{1}{3}\%$, εἰς σίδηρον καὶ $4\frac{1}{2}\%$, εἰς μαγγάνιον, προϊούστης δύμας τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἡ περιεκτικότης ἡλαττώμη εἰς 51% , σίδηρον καὶ 4% μαγγάνιον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ νηρασία ὑπερβαίνει τὰ 10% , ἡ ἐν ξηρῷ περιεκτικότης του εἰς σίδηρον καὶ μαγγάνιον μόλις φθάνει τὰ 51% .

Τὸ μετάλλευμα τοῦτο ἔχει ἐκμεταλλεύθη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων εἰς ἐποχὴν μὴ καθορισθεῖσαν εἰσέτι, νῦν δὲ ἐξορύσσεται τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐγκαταλειφθὲν μετάλλευμα.

Τοιοῦτον ὑπάρχει καὶ ὑπὸ τὴν φυσικὴν στάθμην τοῦ ὄντας, καταβιβασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἡδη ἐκμεταλλευτοῦ κατὰ δύο μὲν μέτρα διὰ στοᾶς ἐκροής ὑδάτων, κατὰ ἔτερα δὲ $3\frac{1}{2}$ δι' ἔξαντλήσεως, καὶ εἰς τὰς ἐντὸς τῶν ἀρχαίων ἐργασιῶν καταπτώσεις, ἔνθα ενδίσκονται συντετριμένοι οἱ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀφεθέντες πρὸς ὑποστήριξιν δροφῆς στύλοι.

'Ἐπίσης εὑρέθη ἀδικτος κατακόρυφος φλέψ πάχους 2 μέτρων.

Ἡ ἐκμετάλλευσις ἐνεργεῖται διὰ πληρώσεως τῶν κενῶν διὰ λίθων.

Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ προϊόντος γίνεται διὰ κεκλιμένης στοᾶς, ἀνελκομένου τοῦ μεταλλεύματος διὰ μαγγανίου περιστρεφομένου δι' ἡμιόνων.

Ἡ μέχρι τῆς θέσεως «Λευκάς» τῆς παραλίας ἀπεχόντης ὑπὲρ τὰ 3 χιλιόμετρα, μεταφορὰ τοῦ μεταλλεύματος γίνεται διὰ βαγονίων τῶν 1100 χιλιογράμμων κυλιομένων ἐπὶ δριζοντίου σχεδὸν σιδηροτροχιᾶς καὶ δύο κεκλιμένων ἐπιπέδων 300 καὶ 180 μ. μήκους.

Ἡ φόρτωσις ἐνεργεῖται δι᾽ ἀποβάθρας 18 μ. μήκους.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1910 αἱ ἐργασίαι τοῦ μεταλλείου τούτου περιωρίσθησαν κατὰ πολὺ, τὸ μὲν διότι ἀπηνήθησαν ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει μεγάλα κενὰ ἀρχαίων ἐκμεταλλεύσεων παρουσιάζονται σοβαροὺς κινδύνους καταπτώσεων, τὸ δὲ διότι λόγῳ τοῦ χειμῶνος ὑπῆρχε πληθυρά ὑδάτων εἰς μεγαλεύτεραν τοῦ συνήθους ποσότητα, εἰς τρόπον ὕστε, μὴ ἐπαρκουσῶν τῶν ωγμῶν τοῦ ἀσβεστολίθου καὶ τῆς εἰδικῆς στοᾶς διὰ τὴν ἐκροήν αὐτῶν, αἱ ἐργασίαι ἐπλημμυρίσθησαν.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909 ὑπῆρχεν ἀπόθεμα 4.936 τόν. παρήχθησαν δὲ κατὰ τὸ 1910 τόν. 15.000 ἀπασχοληθέντων 100 ἐργατῶν, ἐπωλήθησαν δὲ 8.853 τόν. ἀντὶ 114.200 φρ.

Κατὰ τὸ 1909 είχον πωλήθη 3.864 τόννοι, ἥτοι τὸ δλικὸν ποσὸν τοῦ πωληθέντος μεταλλεύματος ἀνέρχεται εἰς 12.717 τόννους.

Τὰς κατὰ τὸ 1910 ἐργασίας διηγήθηνε ὁ κ.

Μ. Φολλαδώρ διπλωμ. τῆς σχολῆς τοῦ Agordo.
Ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ 1910 εἰσέπραξαν οἱ Ἰδιοκτῆται 9.450 δρ. ὡς μίσθωμα.

Τὸ μεταλλεῖον τοῦτο ἐπωλήθη ἐσχάτως εἰς αὐστριακὴν ἑταιρίαν.

12. ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΑΞΑΡΛΗΣ

(Société de Travaux techniques et Axarlis).

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἔδρεύσουσα ἑταιρία Τεχνικῶν ἔργων συνεταιρισθεῖσα μετὰ τοῦ κ. Εὔστρ. Αξαρλῆ, ἐμίσθωσε τὰς ἐν Κύθνῳ παραχωρήσεις τῶν κληρονόμων Θεοφιλάτου καὶ Βλαστάρη, ἃς ἐκμεταλλεύεται ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ὡς ἄνω συνεταίρου της κ. Εὔστρ. Αξαρλῆ.

Τὰ μεταλλεῖα ταῦτα παρεχωρήθησαν ὡς ἔξης:

- 1) Εἰς κληρον. Μοσχονήσιον καὶ Βλαστάρη Β.Δ. τῆς 13 Ἰανουαρίου 1899 στρέμ. 7.687,226.
- 2) Εἰς κληρον. Θεοφιλάτου Β. Δ. τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1896 στρέμ. 9.487,074.

Αἱ δύο αὗται παραχωρήσεις συμπίπτουσι κατὰ τὸ πλεῖστον, ἡ δὲ ἐν ὅλῳ ὑπ' αὐτῶν καταλαμβανομένη ἔκτασις εἶναι 10.342 περίπου στρεμμάτων.

Ἡ ἔκτασις αὕτη κεῖται εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς νήσου Κύθνου εἰς τὴν θέσιν Κακόβολον (παρὰ τὰ «Λουτρά»), ἀποτελεῖται δὲ ἐξ ἀσβετοτίλιου, ἐν τῷ δποίῳ ἀπαντᾶται μαγγανιούμιγῆς αἰματίτης σιδηρόλιθος κατ' ὅγκους ἢ φλέβας, ὃν ἡ γενικὴ διεύθυνσις εἶναι ΒΒΔ-ΝΝΑ.

Τὸ μεγαλείτερον μῆκος τῶν φλεβῶν τούτων ἔφθασε τὰ 150 μέτρα, τὸ δὲ ἐμβαδὸν τῆς μέστης αὐτῶν τομῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰ 60 τετρ. μέτρα.

Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν φλεβῶν τούτων ἥρχισεν ὑπαυθίως, βραδύτερον ὅμως, λόγω τῶν διαφόρων μεταπτώσεων καὶ διαφόρων ἄλλων ἀνωμαλιῶν, ἐπειλήθη ἡ ἀλλαγὴ εἰς ὑπόγειον ἐκμετάλλευσιν, ἥτις ἔξακολουθεῖ ἡδή, σχεδὸν καθ' ὀλοκληρίαν, ἀρχομένη ἐκ τῶν κάτω κατὰ βαθμίδας.

Τὰ κενὰ πληροῦνται διὰ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ ὑπαρχόντων ἀχρήστων λίθων.

Τὸ ἔξορυσσόμενον μεταλλεύμα εἶναι λίαν πτωχόν, δὲ ὁ διαλέγεται ἐπιμελῶς διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ μέση περιεκτικότης ἀντοῦ 45 %, εἰς σιδηρον καὶ 2,5 % εἰς μαγγάνιον, μεθ' ὁ διὰ δικτύου σιδηροτροχιῶν Decauville μεταφέρεται εἰς τὸν σταθμὸν ἐναερίου σιδηροδρόμου, διπλοῦ σύρματος, συστήματος Pohlīg, μήκους 1600 μέτρων, μὲ ξυλίνους σταθμοὺς καὶ ὑποστηρίγματα, δι' οὓς μεταφέρεται εἰς τὴν παρὰ τὴν θέσιν Λουτρὰ σιδηρᾶν ἀποβάθραν πρὸς φρότωσιν.

Ἡ ἀξία τῶν ἐν τῷ μεταλλείῳ τούτῳ ἐγκα-

ταστάσεων ἀνέρχεται εἰς 381.613 δραχ. ἐξ ὧν ἔχουσιν ἀποσθεσθῆ 162.352 δραχ.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909 ὑπῆρχεν ἀπόθεμα 16.100 τόννων μεταλλεύματος, παρόχηθσαν κατὰ τὸ 1910 τόννοι 24.000 ἀπασχοληθέντων 110 ἐργατῶν, ἐπωλήθησαν δὲ 22.100 τόννοι ἀντὶ 209.067 φράγκων.

Ἡ κατὰ τὸ 1910 ἐκμετάλλευσις τοῦ μεταλλείου τούτου ἀπέδωκε καθαρὰν πρόσδοδον δραχ. 36.736,90 ἐξ ὧν δραχ. 24.320,40 εἰσέπραξαν οἱ Ἰδιοκτῆται ὡς μίσθωμα.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ μεταλλείου τούτου πωληθέντα ποσὰ ἔχουσιν ὡς ἔξης:

Ἐτος 1902	τόννοι	4.967,60
» 1903	»	25.081,57
» 1904	»	19.751,58
» 1905	»	9.433,65
» 1906	»	18.227,66
» 1907	»	13.262,95
» 1908	»	20.485,80
» 1909	»	—
» 1910	»	22.109,49
Ἐν ὅλῳ	τόννοι	133.320,30

13. ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΨΑΛΟΣ

(Société Capsalos).

Ἡ ἑταιρία αὕτη συνέστη κατὰ τὸ 1900 διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως (συμβολαιογ. Γεργυροπούλου ἀριθ. 1502) ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1900 Βασ. Διατάγματος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκμετάλλευσεως παραχωρήσεων μεταλλείων ἐν Σίφνῳ, ἃς ἔιχεν ἐκμισθώσεις ἡ Γαλλ. Ἑταιρία Σίφνος-Εέζβοια, ἥτις μετεβίβασεν αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτων δικαιώματά της.

Τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν 300.000 κατανεμηθὲν εἰς 600 μετοχὰς τῶν 500 δραχμῶν ἑκάστην, ἀποσβέννυται διὰ μερικῶν δόσεων καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1910 εἴχε περιορισμῆ 45.000 δραχμάς.

Ἡ κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1910 ἀξία μετοχῆς ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 75.

Τὰ μέχρι τέλους τοῦ 1909 διανεμηθέντα μερίσματα ἀνήρχοντο εἰς δραχμὰς 141,88 τὸ δὲ μέροισμα τοῦ 1910 εἰς δραχμὰς 4,50.

Αἱ παραχωρήσεις, ἃς ἡ ἑταιρία αὕτη ἐκμεταλλεύεται ἐν Σίφνῳ, εἶναι αἱ ἔξης δύο:

- 1) Εἰς Προβελέγγιον Β.Δ. τῆς 23 Δεκεμβρίου 1880 στρέμματα 27.268.797.

- 2) Εἰς Παπαγεωργίον Β.Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1873 στρέμματα 690,034.

Ἡ ἐκμετάλλευσις γίνεται εἰς σιδηρομεταλλεύματα καὶ μολυβδοῦχα, ἐνίστε δὲ καὶ εἰς ὀλίγα ψευδαργυροῦχα.

Τὰ μεταλλεύματα ταῦτα ἀπαντῶνται εἰς μίαν μεγάλην ὁμογένην ἀσβεστολίθουν, ἀναχωροῦσαν ἐκ τῆς παραλίας παρὰ τὸν Ἀγ. Σώστην καὶ προχωροῦσαν ἐπὶ μήκους πλέον τῶν 4 χιλιομέτρων καὶ κατὰ διεύθυνσιν Β-Ν μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ δρόου Προφ. Ἡλίας.

Ἡ φωγμὴ αὕτη δὲν εἶναι κανονικῶς πεπληρωμένη μεταλλευμάτων. Αἱ μεταλλοφόροι συγκεντρώσεις ενδίσκονται εἰς τὰς περιφερείας Ἀγ. Σώστην, Ἀγ. Σιλβέστρου, Βορίνι καὶ Καφάλου. Νοτιότερον ὑπάρχει καὶ ἡ θέσις Ξηρόξυλο, ἡτοι δῆμος δὲν ἔξεμεταλλεύθη ἀκόμη.

Τὰ μεταλλεύματα παρουσιάζονται ἐντὸς τοῦ ἀσβεστολίθου ἀκανονίστως, ὑπὸ μορφὴν μεταμορφισμοῦ τοῦ ἀσβεστολίθου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον πλήρους, ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐν διαλύσει ἐν τοῖς κυκλοφορήσασιν ὕδασι μεταλλικῶν οὖσιν.

Τὸ μετάλλευμα εἶναι λειμονίτης ἀναμεμιγμένος μὲν διλύγον αἰματίνη.

Ἡ περιεκτικότης εἰς σίδηρον καὶ μαγγάνιον ποικίλλει λίαν. Συνήθως δὲν ὑπερβαίνει τὰ 46 % εἰς σίδηρον καὶ 4 % εἰς μαγγάνιον.

Ἐντὸς τῆς μάζης τοῦ σιδηρομεταλλεύματος τούτου, ἀπαντῶνται φλεβίδια θειαντιμονιούχου μολύβδου, περιεκτικότητος εἰς ἀντιμόνιον, 10 % τοῦ περιεχομένου μολύβδου.

Διὰ διαλογῆς ἐπιτυγχάνεται μετάλλευμα σιδηρομολύβδον μὲν 7 % εἰς μόλυβδον καὶ 125 γραμ. ἀργύρου κατὰ τόννον.

Ἐπίσης ἀπαντῶνται λεπτὰ φλεβίδια καλαμίνας (ἀνθρακικοῦ ψευδαργύρου), ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὴ ἔκμεταλλεύσιμα, περιεκτικότητος 35 % εἰς ψευδάργυρον.

Ἡ παρουσία μολύβδου καὶ ψευδαργύρου εἰς τὰ σιδηρομεταλλεύματα ταῦτα ἔλαττοι σημαντικῶς τὴν ἀξίαν των.

Τὰ πωλούμενα σιδηρομεταλλεύματα παρ' ὅλην τὴν διαλογὴν περιέχουσιν 1 ½, ἔως

2 ½ % μόλυβδον καὶ 5 % ψευδάργυρον.

Ἡ ἔκμετάλλευσις τῶν μεταλλευμάτων τούτων γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστὸν ὑπαιθρίως.

Ἐνίστε ὅμως ἡ κλίσις τῶν πετρωμάτων ἐπιβάλλει εἰς τινα σημεῖα ("Ἀγιος Σώστης καὶ Βορίνι") τὴν ὑπόγειον ἔκμετάλλευσιν, καθόσον ἡ ἀποκαλύψις τῆς κοίτης θὰ ἥτο δαπανηροτάτη.

Εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἡ ἔκμετάλλευσις γίνεται ἔγκαταλειπομένων στύλων ἐκ μεταλλεύματος πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δροφῆς, ὡς εἰς "Ἀγ. Σώστην, ἡ ὅταν δ ὑπεράνω ἀσβεστολίθος εἶναι τεθρυμματισμένος, διὰ πληρώσεως τῶν κενῶν διὰ λίθων, ὡς εἰς Βορίνι.

Τὰ εἰς χονδρὰ τεμάχια μεταλλεύματα διαλέγονται ἐπὶ τόπου, τὸ δὲ ψιλὸν μεταφέρεται εἰς τὴν παρὰ τὴν παραλίαν θέσιν Καμάριζα, δύον πλύνεται ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ πλυντηρῷ.

Ἡ μεταφορὰ γίνεται διὰ μικρῶν σιδηροδρομῶν καὶ δύο οὕτως εἰπεῖν ἐναερίων σιδηροδρόμων (câbles transporteurs), τοῦ μὲν μήκους 400 μ. τοῦ δὲ 900, δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ διάβασις δύο βαθειῶν κοιλάδων.

Ἡ φρότωσις γίνεται διὰ σιδηρᾶς ἀποβάθρας μήκους 12 μέτρων.

Ἡ μηχανικὴ παρασκευὴ τοῦ ἐν τῷ πλυντηρῷ συνίσταται εἰς μηχανικὸν καθαρισμὸν (de-pourbage) καὶ εἰς διαλογὴν μὲν τῶν δπωδήποτε εὐμεγέθων τεμαχίων ἐπὶ περιστρεφομένων τραπεζῶν, πλύσιν δὲ τοῦ εἰς λεπτὰ τεμάχια ὑπολοίπου ἐπὶ round-buttles. Ἡ κινητήριος δύναμις χρονγεῖται ὑπὸ ἀτμομηχανῆς 20 πτπων.

Ἡ ἀξία τῶν ἐν τῷ μεταλλείῳ τούτῳ ἔγκαταστάσεων ἀνέρχεται εἰς δραχ. 380·591,17.

Τὰς ἔργασίας ἐπιβλέπει ὁ κ. Wellens.

Ἡ κατὰ τὸ 1910 κίνησις τῶν μεταλλευμάτων φαίνεται ἐκ τοῦ ἐπομένου πίνακος:

Εἶδος μεταλλεύματος	Απόθεμα 31 Δεκεμβρίου 1909	Παραγωγὴ 1910	Πώλησις 1910	Αξία πωληθέντων
Σιδήρου.....	15.305	26.955	28.337	189.074
Μολύβδου	1.679	6.125	6.759	57.259
Ψευδαργύρου	12	106	110	3.242

Μέρος τῶν μεταλλευμάτων μολύβδου (4.364 τόννους) παρήγαγεν εἰς Ἀγ. Σώστην ἡ Γαλλικὴ Ἐταιρία Λαυρίου, δι' ἧδιον λογαριασμὸν καταβαλοῦσα δικαιώμα δραχ. 1.40 κατὰ τόννον.

Κατὰ τὸ 1910 ἀπτησχολήθησαν 263 ἐργάται τὸ δὲ κέρδος ἀνήλθεν εἰς δρ. 24.060,30.

Ἡ πώλησις τῶν ἐκ τοῦ μεταλλείου τούτου μεταλλευμάτων καὶ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἔκμεταλλεύσεως φαίνεται ἐν τῷ κάτωθι πίνακι.

*Eτος	Πωληθέντα μολυβδούχα ἐν Ἑλλάδι (Λαύριον)	Πωληθέντα εἰς τὸ ἔξωτερικόν αὐθηρούχα
1900	829.500	3.004.650
1901	5.292.180	6.661.500
1902	8.447.710	19.887.315
1903	9.646.900	11.767.140
1904	7.506.700	22.044.450
1905	11.535.410	15.170.750
1906	4.835.525	24.724.040
1907	2.228.090	21.888.160
1908	4.553.290	21.260.635
1909	6.008.200	25.524.700
1910	6.877.020	28.378.850
Ἐν δλφ.	67.760.615	200.312.190

"Ητοι ἐν δλφ τόννοι 268.072.805.

Τὰ εἰς Λαύριον κατὰ τὸ ἔτος 1900-1910 πωληθέντα ὡς ἄνω ἐν δλφ ποσὰ ἦσαν τῶν ἔξης εἰδῶν :

Μαγγανιούχα	τόννοι	9.019.520
» χώματα	»	26.198.330
Μολυβδούχα	»	7.922.935
Διάφορα	»	179.060
Άγ. Σώστου	»	24.114.010
Καλαμίνα	»	326.760
Ἐν δλφ τόννοι		67.760.615

14. ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΥΡΟΥ

(*Syra Mining Co Ltd.*)

Η Έταιρία αυτή συνέστη ἐν Βιέννη ὑπὸ τοῦ κ. Müller δυτικού μετεβίβασε τῇ Έταιρίᾳ ταύτῃ τὸ ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως τοῦ ἐν Σύρῳ μεταλλείου τῶν κληρονόμων Κεχαγιᾶ δικαίωμά του.

Τὸ κεφάλαιον τῆς Έταιρίας ἀποτελεῖται ἐξ 160.000 κορωνῶν πραγματικῶν καὶ 80.000 παρουσιαζομένων ὡς ἀξία τῆς ἐκμισθώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Müller προσφερθείσης.

Ἐν ἑλλάδι ἐγκατάστασις τῆς Έταιρίας ἐνεκρίθη διὰ τοῦ Βασ. Διατάγματος τῆς 24 Φεβρουαρίου 1909.

Τὸ μεταλλεῖον, διπερ ἡ Έταιρία αὕτη ἐκμεταλλεύεται, είναι τὸ ἀρχικῶς εἰς Εὖστ. Κεχαγιᾶν παραχωρηθὲν μεταλλεῖον, διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Οκτωβρίου 1901 Βασ. Διατάγματος, διὰ στρέμματα 895,933.

Πρὸ δὲ τῆς ἐκμισθώσεως εἰς τὴν Έταιρίαν ταύτην, ἐνήργησεν ὁ ἀρχικὸς ἴδιοκτήτης δοκιμαστικήν τινα ἐξόρυξεν.

Τὸ μετάλλευμα, διπερ εὑρίσκεται μεταξὺ ἀσβεστολίθου καὶ σχιστολίθου, είναι αἰματίτης σιδηρόλιθος περιεκτικότητος 44% εἰς σίδηρον, 2,5% εἰς μαγγάλιον καὶ 13% εἰς πυριτικὸν δίξιν.

Κατὰ τὸ 1907 ἥρχισεν ἡ Έταιρία τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ καὶ τὴν συστηματικήν πως ἐξόρυξεν, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1908 ἐσταματήθη δικαστικῶς ὑπὸ τοῦ Σπ. Δεσποζίτου, διαμφισβητοῦντος τὰ δρια τοῦ μεταλλείου καὶ τὸ μεταλλεῖον ἔμεινεν ἐν ἀργίᾳ μέχρι τοῦ Μαρτίου τοῦ 1910, ὅπότε ἀποκατασταθείσης δικαστικῶς τῆς Έταιρίας, ἐπανελήφθησαν τακτικῶς αἱ ἐργασίαι.

Τὸ μετάλλευμα μεταφέρεται διὰ σιδηροδρομίας καὶ κεκλιμένου ἐπιπέδου εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ λιμένος Σύρου ἀποβάθραν.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1909 ὑπῆρχεν ἀπόθεμα 5.565 τόννφν, παρηχθησαν δὲ κατὰ τὸ 1910 τόννοι 4.100 ἀπασχοληθέντων 45 ἐργατῶν καὶ ἐπωλήθησαν 9.400 ἀντὶ 87.043 φρ.

Τὰ ὑπὸ τῆς Έταιρίας πωληθέντα ποσὰ ἐκ τοῦ μεταλλείου τούτου είναι:

Ἐτος 1907	τόννοι	6.000
» 1910	»	9.400
Ἐν δλφ	τόννοι	15.400

(Ἀκολουθεῖ)

'Ελ. Π. Γούναρης
Επιθεωρητής Μεταλλείων

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

(Παντὸς ἔργου τῶν μηχανικῶν καὶ φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν, διπερ ἀποστέλλεται εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου, ἀναγγέλλεται ἡ ἔκδοσις).

M. M. Armas. Étude sur l'étain et l'or en Bolivie et sur la genise des dépôts stannifères (Annales des Mines Septembre 1911).

G. Π. Βονγούνα. Δευτερεύουσαι τάσεις σιδηρῶν δικτυωμάτων (γεφυρῶν ζευκτῶν καλ.). Αθῆναι 1911.